МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали
Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 12 від 25.10.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)", 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)" з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2017
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2017

Алієва-Барановська В. М., Катречко К. С.
Шляхи удосконалення імпортної діяльності суб'єктів господарювання України ... 237

Амбросенко О. П.
Оцінка впливу землекористування на екологічну стабільність агроландшафтів України ... 240

Берестецька Л. М.
Використання нових інформаційних технологій в бізнес-освіті ... 243

Бігдаш В. Д.
Джерела та чинники управління ризиками медичної реформи ... 246

Братусь Г. А., Бабій К. І.
Методологія оцінки ефективності управління бізнесом на ДП ТА "КИЙ АВІА" ... 248

Братусь Г. А.
Застосування міжнародного досвіду у діяльності ринку цінних паперів України ... 251

Головач Н. В.
Реалізація інноваційних підходів до підготовки кадрів в Україні ... 254

Згалат-Лозинська Л. О.
Підходи до удосконалення оплати праці працівників будівельних підприємств ... 257

Дмитренко Т. Л.
Теоретико-методологічні засади управління ризиком в сфері фінансового моніторингу 260

Дорошенко Л. С.
Лізинг як сучасний вид послуг при підборі персоналу ... 263

Дорошенко Л. С., Лапицька Н. І.
Роль аудиту в удосконаленні управління персоналом ... 266

Калина А. В.
Пропозиції щодо регулювання за планового рівня людського розвитку ... 269

Карбовська Л. А., Прокопенко Н. І.
Необхідність та можливість активізації інноваційної діяльності вітчизняних поліграфічних підприємств ... 271

Кобржицький В. В.
Особливості інвестиційної діяльності в туристичному та готельному бізнесі ... 275

Козлова А. І.
Іноземні інвестиції в промисловість України ... 278

Колпаков В. М.
Проблеми методологічного забезпечення модернізації України ... 281

Корінчевська І. А.
Сучасні інноваційні тенденції управління приватним закладом охорони здоров'я в Україні ... 285

Кузнецова А. І.
Підвищення кваліфікації облікових працівників як фактор їх фізичної та психічної адаптації до викликів сучасної глобалізованої економіки та кризових впливів ... 288

Новальська Н. І.
Підготовка фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я в Україні ... 291

Ольшанська О. П., Мороз-Ольшанська Н. В.
Культура як соціально-практичний засіб в процесі модернізації України ... 294

І. А. КОРІНЧЕВСЬКА
д-р ф. з держ. упр., ННІМЕФ МАУП

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПРИВАТНИМ ЗАКЛАДОМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Ринок медичних послуг є складною системою, що включає державну, муніципальну і приватну системи і потребує державного регулювання, яке підвищувало б доступність і якість надання медичних послуг. Держава виступає основним замовником медичних послуг, що сприяють зміцненню здоров'я пацієнта, підвищення якості життя й національної безпеки країни.

Держава підтримує розвиток приватного сектору в медичній сфері: щорічно МОЗ України видає близько двох тисяч ліцензій на здійснення господарської діяльності в медичній практиці фізичним особам-підприємцям і юридичним особам [3]. Крім того, один із законопроектів із питань запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, який був внесений до парламенту України, передбачає можливість участі в системі страхування медустанов недержавної форми власності [1].

На початку 2000-х років ринок медичних послуг мав наступну структуру: була мережа державних медичних закладів і була, відносно незначна, кількість приватних медичних центрів, які починали працювати в приватному сегменті.

Хоча перші приватні медичні заклади створювалися з 90-х років (наприклад, "Медіком", "Ісіда-Ivf", "Борис", "Дитина", "Діла"). До початку 2000-х кількість нових значно не збільшувалася, а при невеликій кількості учасників ринку конкуренція не відчувалася.

Інвестиційний клімат початку 2000-х в порівнянні з дев'яностими оцінювався досить добре, що відбувалося, з одного боку, на підґрунті постійного нарощування економічних можливостей країни, а з іншого – певного розвитку бізнесу в країні взагалі. На початку 2000-х років Україна вважалася однією з держав в Європі, економіка якої швидко зростала [4].

На сьогодні найпривабливішими формами відкриття медичних закладів в Україні є Товариство з обмеженою відповідальністю та Приватне підприємство, а юридична особа та приватний підприємець після проходження державної реєстрації мають отримати ліцензію на проведення медичної практики.

Управління ризиками є необхідною умовою успішної діяльності приватного медичного закладу. Ризики при відносинах "медичний заклад — держава", "медичний заклад — пацієнт", "медичний заклад — працівник" чи "медичний заклад — постачальник товарів та послуг" можуть бути попереджені при правильному управлінні ними.

Для керівників приватних лікувальних закладів важливо дотримуватися вимог чинного трудового законодавства щодо оплати праці, у тому числі з метою фінансового заохочення працівників, надання оплачуваної основної та додаткової відпустки, забезпечення працівникам безперервної освіти і багатьом іншим аспектам.

Інформація про собівартість послуг є ефективним інструментом для прийняття управлінських рішень у діяльності медичного закладу. У процесі розрахунку собі-

вартості медичної послуги власник має бути поінформований про всі процеси, що забезпечують надання кожної окремої послуги. Опрацювавши зібрану інформацію, він зможе провести калькуляцію та економічно обґрунтувати ціну, яку встановить на таку послугу [6].

Ефективне, грамотне управління медичною організацією неможливе без забезпечення якості медичних послуг, що надаються. Принципів, що забезпечують дотримання стандартів якості у приватному закладі, декілька, серед них: орієнтація на споживача, лідерство керівника, процесний підхід, постійне вдосконалення, обґрунтований метод прийняття рішень, взаємовигідне співробітництво із надавачем послуг, системний підхід до менеджменту та залучення персоналу. Щодо останнього принципу, то він зароджує в кожному співробітнику приватного медичного закладу відчуття відповідальності, що підвищує мотивацію надавати медичні послуги якнайякісніше. Така колективна спрямованість допомагає підвищувати результативність роботи закладу в цілому.

Звичайно, жоден медичний заклад, яким би успішним він не був та не намагався мотивувати співробітників працювати найкраще, не може гарантувати, що всі пацієнти будуть задоволені наданими послугами. Існує певна частка споживачів медичних послуг, які лишаються не просто невдоволеними, а готові звернутися до суду задля оспорювання якості наданих послуг. У разі задоволення вимог пацієнта судом приватний медичний заклад буде змушений виплатити чималу грошову компенсацію матеріальної та моральної шкоди, завданої здоров'ю чи життю пацієнта. Для того щоб тягар виплат не був таким важким, в Україні розробляється система страхування професійних ризиків медичних працівників та медичних закладів [4].

На сучасному етапі страхування професійних ризиків в Україні практично не застосовується. Причин тому декілька, основні — необізнаність щодо такого виду страхування з боку медичних працівників та неможливість страхових компаній продавати необхідний страховий продукт. Більшість страхових компаній, що займаються страхуванням життя і здоров'я, ще не готові надавати послуги щодо страхування медичних професійних ризиків. Однією з причин цього можна вважати високу ймовірність настання страхового випадку з огляду на високу ризикованість самої медичної діяльності.

Важливою умовою розвитку ринку медичних послуг в Україні є зміцнення інноваційного потенціалу системи охорони здоров'я. Під ним розуміється сукупність науково-технічних, технологічних, інфраструктурних, фінансових, правових, соціокультурних та інших можливостей, які забезпечують сприйняття й реалізацію нововведень [2].

Інновації в приватній медицині є економічно доцільними та ефективними лише за умови, якщо вони приносять закладу додаткові доходи, забезпечують конкурентні переваги на ринку, підвищують частку ринку, знижують витрати, вдосконалюють процес обслуговування, підвищують ефективність роботи в цілому.

Продуктові інновації спрямовані на створення нових послуг та впровадження нових технологій обслуговування: застосування сучасних технологій надання медичних послуг, встановлення енергозберігаючих технологій (автоматичні системи опалення, вентиляції та подачі води); використання екологічних матеріалів (з антибактеріальними і бактерицидними властивостями) тощо [5].

В умовах жорсткої конкуренції досягають успіху ті медичні установи, які передають непрофільні активи і процеси управління зовнішнім підрядникам, або аутсорсинговим компаніям. Аутсорсинг є досить перспективним напрямом для охорони здоров'я, оскільки в кожному медичному закладі значна частина робочого часу

витрачається на функції, не пов'язані безпосередньо з наданням медичної допомоги [2].

Висновки.

Український ринок медичних послуг розвивається швидкими темпами, посилюється конкуренція між приватними клініками. Необхідність витримувати конкуренцію, розвиватися, займати та утримувати належні конкурентні позиції на ринку та позитивний імідж у споживачів (пацієнтів) ставить перед медичними лікувальними закладами завдання управління конкурентоспроможністю, розробки загальних сценаріїв альтернативної поведінки організації.

Приватні медичні заклади мають стати тією рушійною силою, яка призведе до покращення, змін, до створення світових стандартів медичної допомоги, які існують, в Україні.

Джерела

1. Проект Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування в Україні" зареєстрований 02.08.2016 р. за № 4981-2.
2. Бобришева О. В. Ефективний розвиток та функціонування ринку медичних послуг вумовах глобалізації економіки та інтеграційних процесів в охороні здоров'я / О. В. Бобришева // Вісн. Дніпропетровськ. ун-ту. Сер.: Економіка. — 2014. — Т. 22. — Вип. 8 (2). — С. 12–18.
3. Буравльов Л. О. Правове регулювання державного управління у сфері приватної медичної діяльності (теоретико-методологічні засади) // Здоров'я нації. — 2008. — № 1 (5). — С. 62–64.
4. Дудка В. В. Переваги приватної медицини та вигоди держави у підтримці розвитку приватного сектору системи охорони здоров'я України / В. В. Дудка // Електронне наукове фахове видання "Державне управління: удосконалення та розвиток": Академія муніципального управління. — 2012. — № 1. — С. 47–48.
5. Куракова Н. Г. Управление инновационными проектами в сфере здравоохранения / Н. Г. Куракова, В. Г. Зинов. — М.: Менеджер здравоохранения, 2011. — 204 с.
6. Устінов О. В. Приватний медичний заклад: організація та управління // http://www.umj.com.ua/article/18406/privatnij-medichnij-zaklad-organizaciya-ta-upravlinnya